

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13 – 17, ст. 112):

1) у статті 14:

пункт 14.1 доповнити підпунктом 14.1.10¹ такого змісту:

«14.1.10¹. Багатостороння угода CRS – багатостороння угода компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (MCAA CRS), укладена відповідно до статті 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах;»;

пункт 14.1 доповнити підпунктом 14.1.59¹ такого змісту:

«14.1.59¹. Загальний стандарт звітності CRS – загальний стандарт звітності та належної перевірки інформації про фінансові рахунки, який включає коментарі до нього (Common Standard on Reporting and Due Diligence for Financial Account Information (CRS)), схвалений Радою Організації Економічного Співробітництва та Розвитку 15 липня 2014 року (зі змінами та доповненнями);»;

у підпункті 14.1.122 пункту 14.1:

після слів «іноземні компанії, організації,» доповнити словами «партнерства та інші об'єднання осіб»;

після слів «підрозділи з місцезнаходженням на території України» доповнити словами «, а також правові утворення без статусу юридичної особи, створені відповідно до законодавства інших держав або територій, які не є резидентами України, відповідно до положень цього Кодексу»;»;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000065FC2E00E0D89200

Підписувач Марченко Сергій Михайлович

Дійсний з 30.03.2021 0:00:00 по 29.03.2023 23:59:59

Міністерство фінансів України

44010-04-5/17867 від 15.08.2022

після слів «резидентом якої держави є власник або» слова «контролер власника фінансового рахунка» замінити словами «контролююча особа власника рахунка»;

підпункт доповнити абзацом такого змісту:

«Для цілей Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS особа, яка одночасно є резидентом України та щонайменше однієї іншої юрисдикції, вважається резидентом відповідної іншої юрисдикції;»;

пункт 14.1 доповнити підпунктом 14.1.141² такого змісту:

«14.1.141². Партнерство – об'єднання двох або більше осіб, утворене за законодавством іноземної юрисдикції на підставі або відповідно до договору для ведення діяльності з метою отримання прибутку або досягнення іншої спільної мети;»;

підпункт 14.1.146¹ пункту 14.1 викласти у такій редакції:

«14.1.146¹. Підзвітний рахунок – фінансовий рахунок, який:

відповідає визначенню терміна «американський підзвітний рахунок» відповідно до Угоди FATCA; та/ або

визначається як підзвітний рахунок відповідно до правил Загального стандарту звітності CRS для цілей Багатосторонньої угоди CRS;»;

пункт 14.1 доповнити підпунктом 14.1.158³ такого змісту:

«14.1.158³. Податкове повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS – письмове повідомлення про обов'язок особи-нерезидента сплатити суму грошового зобов'язання, визначену за порушення вимог статті 39³ цього Кодексу у частині, що стосується виконання Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS;»;

пункт 14.1 доповнити підпунктом 14.1.172² такого змісту:

«14.1.172². Угода FATCA – Угода між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил і застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA), ратифікована Законом України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA)»;»;

підпункт 14.1.257¹ пункту 14.1 викласти у такій редакції:

«14.1.257¹. Фінансовий агент – надавач платіжних послуг з обслуговування рахунка, інша фінансова установа, або особа, яка:

є звітною фінансовою установою України, як цей термін визначено Угодою FATCA; та/ або

є підзвітною фінансовою установою відповідно до Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS,

яка відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства, ухвалених для виконання положень Угоди FATCA та Багатосторонньої угоди CRS, зобов'язана застосовувати заходи належної комплексної перевірки до фінансових рахунків, подавати звіт про підзвітні рахунки контролюючому органу, виконувати інші обов'язки та нести відповідальність за порушення цих обов'язків у порядку, встановленому законодавством.

Регулятори ринків фінансових послуг у межах повноважень, визначених законодавством у сфері регулювання діяльності з надання фінансових послуг, встановлюють переліки небанківських фінансових установ, які зобов'язані виконувати обов'язки фінансових агентів відповідно до вимог Угоди FATCA. Для цілей виконання вимог Угоди FATCA не є фінансовими агентами особи, визначені в Додатку II до Угоди FATCA.

Для цілей Багатосторонньої угоди CRS особи, які зобов'язані виконувати обов'язки фінансових агентів (є підзвітними фінансовими установами), визначаються відповідно до правил зазначеної угоди, Загального стандарту звітності CRS та актів законодавства, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, для реалізації Багатосторонньої угоди CRS;»;

підпункт 14.1.258¹ пункту 14.1 викласти у такій редакції:

«14.1.258¹. Фінансовий рахунок – рахунок, відкритий фінансовим агентом, або договір, укладений фінансовим агентом.

Для цілей цього Кодексу до фінансових рахунків включаються банківські рахунки, платіжні рахунки, рахунки у цінних паперах, інші види рахунків, договори, які відповідають критеріям, визначеним Угодою FATCA та/або Багатосторонньою угодою CRS.

Для цілей Багатосторонньої угоди CRS термін «фінансовий рахунок» застосовується та тлумачиться відповідно до положень Загального стандарту звітності CRS.»;

статтю 14 доповнити пунктом 14.4 такого змісту:

«14.4. Для цілей цього Кодексу, якщо ним прямо не передбачено інше, міжнародні договори, що містять положення про обмін інформацією для податкових цілей, включають Конвенцію про взаємну адміністративну допомогу у податкових справах, міжнародний договір України про уникнення подвійного оподаткування та інші міжнародні договори про обмін інформацією для податкових цілей, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, або укладені на їх підставі міжвідомчі договори.»;

2) пункт 19¹.1 статті 19¹ доповнити підпунктом 19¹.1.32¹ такого змісту:

«19¹.1.32¹. Організують взаємодію та обмін інформацією з регуляторами ринків фінансових послуг, визначеними законодавством у сфері регулювання діяльності з надання фінансових послуг, з метою здійснення контролю за виконанням фінансовими агентами вимог статті 39³ Кодексу та забезпечення виконання Угоди FATCA та Багатосторонньої угоди CRS;»;

3) у статті 20:

підпункт 20.1.5 пункту 20.1 викласти у такій редакції:

«20.1.5. отримувати безоплатно від платників податків інформацію та документи в обсягах, у порядку та на підставах, визначених цим Кодексом;»;

пункт 20.1 доповнити новим підпунктом 20.1.5¹ такого змісту:

«20.1.5¹. отримувати безоплатно від банків, інших фінансових установ та фінансових агентів інформацію та документи в обсягах, у порядку та на підставах, визначених цим Кодексом, з урахуванням законів, які визначають порядок розкриття інформації з обмеженим доступом, у тому числі про ненадходження в установлені строки валютної виручки від суб'єктів господарювання, інформацію про договори боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;»;

4) абзац «а» підпункту 39.5.2.13 підпункту 39.5.2 пункту 39.5 статті 39 перед словами «пункту 73.3» доповнити словами «підпункту 73.3.1»;

5) після статті 39² доповнити статтею 39³ такого змісту:

«39³. Міжнародний автоматичний обмін інформацією та подання звітності про підзвітні рахунки

39³.1. Загальні положення

39³.1.1. Ця стаття визначає основні вимоги до встановлення фінансовими агентами підзвітних рахунків та подання звітів про підзвітні рахунки для цілей Угоди FATCA та Багатосторонньої угоди CRS. Питання, не врегульовані цим Кодексом, визначаються відповідно до Угоди FATCA, Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS, а також інших актів законодавства, ухвалених для впровадження вимог Угоди FATCA та Багатосторонньої угоди CRS.

39³.1.2. Для цілей Угоди FATCA та Багатосторонньої угоди CRS терміни, визначені цим Кодексом, мають застосовуватися та тлумачитися з урахуванням Угоди FATCA, Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS відповідно у частині, у якій вони не суперечать Угоді FATCA та Загальному стандарту звітності CRS, залежно від того, для цілей якого міжнародного договору застосовується відповідний термін.

39³.1.3. У цій статті «заходи належної комплексної перевірки» означають:

а) для цілей Угоди FATCA – заходи, визначені у Додатку 1 до Угоди FATCA;

б) для цілей Багатосторонньої угоди CRS – заходи, визначені у розділах II –VII Загального стандарту звітності CRS.

39³.1.4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює порядок застосування процедур належної комплексної перевірки фінансових рахунків та інші питання застосування Загального стандарту звітності CRS.

39³.1.5. У цій статті терміни «власник рахунка» та «контролююча особа» (або «контролюючі особи») застосовуються у відповідному значенні, наданому їм:

Угодою FATCA або

Загальним стандартом звітності CRS для цілей Багатосторонньої угоди CRS, залежно від того, для цілей виконання якого міжнародного договору вживається термін. Під час встановлення контролюючої особи контрольна частка участі в юридичній особі визначається відповідно до міри (рівня, ступеня, частки) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу), встановленого пунктом 30 частини першої статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

39³.2. Належна комплексна перевірка фінансових рахунків

39³.2.1. З метою виявлення підзвітних рахунків фінансові агенти зобов'язані вживати заходів належної комплексної перевірки за правилами, що підлягають застосуванню відповідно до підпункту 39³.1.3 пункту 39³.1 цієї статті.

39³.2.2. У випадках, визначених Угодою FATCA та/або Загальним стандартом звітності CRS, фінансові агенти повинні вимагати, а власники рахунків зобов'язані надавати фінансовим агентам:

1) документи самостійної оцінки стосовно себе та/або стосовно контролюючих осіб відповідно до вимог Додатка 1 до Угоди FATCA для встановлення (перевірки) статусу зазначеної американської особи;

2) документ самостійної оцінки статусу податкового резидентства стосовно себе та/або стосовно контролюючих осіб відповідно до вимог Загального стандарту звітності CRS для встановлення держави (території), резидентом якої є власник рахунка та/або контролююча особа (далі – «документ самостійної оцінки CRS»);

3) іншу інформацію та/або документи, необхідні фінансовому агенту для перевірки фінансових рахунків, встановлення їх підзвітності та складання

звітності за підзвітними рахунками на виконання вимог Угоди FATCA та/або Загального стандарту звітності CRS.

39³.2.2.1. Власники рахунків зобов'язані протягом десяти робочих днів повідомити фінансовому агенту про зміну власного статусу податкового резидентства для цілей Загального стандарту звітності CRS та/або їх статусу для цілей Угоди FATCA та/або про зміну відповідного статусу контролюючої особи.

39³.2.2.2. У випадках та в обсязі, визначених Угодою FATCA та Загальним стандартом звітності CRS під час здійснення перевірки статусу податкового резидентства власника рахунка та/або його контролюючих осіб, фінансові агенти мають право використовувати наявну інформацію та документи, отримані відповідно до законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

39³.2.2.3. Якщо після застосування процедур належної комплексної перевірки у фінансового агента виникає обґрунтована підозра про те, що рахунок належить до підзвітних, фінансовий агент зобов'язаний надіслати на адресу власника рахунка запит з вимогою про надання пояснень та інформації, що стосуються підозри.

39³.2.2.4. Ненадання власником рахунка документів, визначених підпунктом 39³.2.2 пункту 39³.2 цієї статті, неповідомлення фінансового агента про зміну статусу податкового резидентства або ненадання протягом п'яти робочих днів з дня отримання запиту фінансового агента запитуваної інформації та/або документів, або надання інформації та/або документів, що не спростовують обґрунтованої підозри фінансового агента, є підставою для відмови фінансового агента у встановленні ділових відносин, відмови у наданні фінансових послуг або для відмови в подальшому наданні послуг, у тому числі для розірвання договірних відносин з власником рахунка. У разі розірвання договірних відносин з власником фінансового рахунка фінансовий агент повертає залишок коштів власнику такого рахунка та не несе відповідальності за спричинені власником рахунку збитки, пов'язані з розірванням договірних відносин.

39³.2.3. Фінансовий агент, який відповідає критеріям підзвітної фінансової установи відповідно до Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS, зобов'язаний застосовувати процедури належної комплексної перевірки для визначення підзвітних рахунків з дати встановлення підзвітності фінансової установи незалежно від дати взяття фінансового агента на облік у контролюючому органі відповідно до пункту 39³.3 цієї статті.

39³.3. Облік фінансових агентів, які є підзвітними фінансовими установами для цілей Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS

39³.3.1. Фінансові агенти, які є підзвітними фінансовими установами для цілей Багатосторонньої угоди CRS та відповідно до Загального стандарту

звітності CRS, зобов'язані подати заяву про взяття їх на облік у контролюючому органі протягом 60 календарних днів після встановлення фінансовим агентом статусу підзвітної фінансової установи. Порядок визначення дати встановлення статусу підзвітної фінансової установи відповідно до Загального стандарту звітності CRS, від якої відраховується термін подання заяви для взяття фінансового агента на облік у контролюючому органі, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39³.3.1.1. Контролюючий орган бере на облік фінансового агента протягом двох робочих днів з дня отримання заяви фінансового агента та зобов'язаний надіслати повідомлення про взяття фінансового агента на облік або відмову у взятті на облік із зазначенням підстав у порядку, визначеному відповідно до підпункту 39³.3.3 пункту 39³.3 цієї статті.

Фінансовий агент вважається взятим на облік у контролюючому органі в час та дату отримання фінансовим агентом повідомлення (квитанції) про взяття на облік від контролюючого органу.

Облік юридичних осіб – підзвітних фінансових установ ведеться за податковими номерами таких осіб. Взяття на облік партнерства, траста, інституту спільного інвестування чи іншого правового утворення, яке не є юридичною особою, але відповідає критеріям підзвітної фінансової установи для цілей Загального стандарту звітності CRS, здійснюється шляхом додаткового взяття на облік компанії з управління активами чи іншої юридичної особи, яка відповідно до закону або договору уповноважена або зобов'язана подавати звітність від імені такого правового утворення.

39³.3.2. Фінансовий агент, який перестає відповідати критеріям підзвітної фінансової установи відповідно до Загального стандарту звітності CRS, знімається з обліку в контролюючому органі після подання заяви про зняття з обліку.

39³.3.2.1. Разом із заявою фінансовий агент подає документи та іншу інформацію, яка обґрунтовує наявність підстав для зняття з обліку.

39³.3.2.2. Протягом 30 календарних днів після отримання заяви від фінансового агента контролюючий орган приймає рішення про зняття фінансового агента з обліку або надсилає йому запит про надання додаткової інформації із зазначенням строку її надання.

Рішення про зняття фінансового агента з обліку або про відмову у задоволенні заяви фінансового агента приймається контролюючим органом не пізніше 90 календарних днів після отримання заяви.

39³.3.3. Порядок взяття на облік та зняття з обліку фінансових агентів, які є підзвітними фінансовими установами для цілей Багатосторонньої угоди CRS та

Загального стандарту звітності CRS, встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Подача заяв та інших документів для взяття фінансових агентів на облік як підзвітних фінансових установ та для зняття їх з обліку здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

39³.3.4. Фінансовий агент, щодо якого розпочато процедуру припинення, за його заявою знімається з обліку в контролюючому органі після закриття (припинення) фінансовим агентом усіх підзвітних рахунків та подання звіту про підзвітні рахунки за період, у якому було закрито останній підзвітний рахунок. У випадку ліквідації відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» банку, щодо якого Національним банком України прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію, зняття банку з обліку в контролюючому органі як підзвітної фінансової установи здійснюється за заявою уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію банку, поданою протягом десяти робочих днів від дня подання звіту про підзвітні рахунки за період, у якому було закрито останній підзвітний рахунок.

39³.4. Подання звіту про підзвітні рахунки

39³.4.1. Фінансові агенти зобов'язані щороку до 1 липня подавати до контролюючого органу звіт про підзвітні рахунки.

39³.4.2. Звітним періодом вважається попередній календарний рік, якщо Угодою FATCA або Багатосторонньою угодою CRS відповідно не встановлено інших правил.

39³.4.3. У звіті про підзвітні рахунки, що подається для цілей виконання вимог Угоди FATCA або Багатосторонньої угоди CRS, фінансовий агент надає інформацію про всі підзвітні рахунки фінансового агента за звітний період в обсязі, визначеному Угодою FATCA або розділом I Загального стандарту звітності CRS. Якщо після застосування процедур належної комплексної перевірки у звітному році фінансовий агент не виявляє жодного фінансового рахунка, який є підзвітним для цілей Угоди FATCA або Багатосторонньої угоди CRS, фінансовий агент подає звіт про підзвітні рахунки та зазначає у ньому про відсутність підзвітних рахунків у відповідному році («нульовий» звіт).

39³.4.4. Форма звіту про підзвітні рахунки, порядок його заповнення і подання фінансовими агентами до контролюючого органу встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Звіт про підзвітні рахунки подається виключно в електронній формі у форматі (стандарті), затвердженому в установленому законодавством порядку,

з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

39³.4.5. Якщо фінансовий агент виявив факт надання власником рахунка недостовірної інформації для встановлення підзвітності такого рахунка, фінансовий агент зобов'язаний відмовити власнику такого рахунка у подальшому наданні послуг, а також має право розірвати договірні відносини з ним. У разі розірвання договірних відносин з власником рахунка фінансовий агент повертає залишок коштів власнику такого рахунка та не несе відповідальності за спричинені власнику рахунка збитки, пов'язані з розірванням договірних відносин.

Якщо факт надання власником рахунка недостовірної інформації виявлено після подання звіту про підзвітні рахунки, фінансовий агент протягом трьох робочих днів з дня виявлення такого факту повідомляє про це контролюючий орган.

39³.4.6. Контролюючий орган здійснює збір інформації від фінансових агентів, зберігання такої інформації в електронній базі підзвітних рахунків та передачу відомостей компетентному органу іноземної юрисдикції чи фінансовому агенту, від якого вона була отримана. Забороняється надання контролюючим органом інформації щодо підзвітних рахунків іншим особам, у тому числі правоохоронним чи іншим державним органам, органам місцевого самоврядування, юридичним та фізичним особам (у тому числі тим, про яких надано інформацію у звіті про підзвітні рахунки).

39³.5. Зберігання документів, що підтверджують виконання фінансовим агентом заходів належної комплексної перевірки

Фінансові агенти зобов'язані зберігати документи, визначені підпунктом 39³.2.2 пункту 39³.2 цієї статті (у тому числі електронні), їх копії, записи, дані, інформацію та документи щодо заходів, вжитих фінансовими агентами з метою виконання ними вимог цієї статті, у тому числі усі документи, надані особами, яким фінансовим агентом було відмовлено у встановленні ділових відносин (включаючи листування, опитувальники, довідки, звіти, запити, результати будь-якого аналізу під час здійснення належної комплексної перевірки клієнта), не менше 1825 днів з дня, наступного за граничним терміном подання звіту про підзвітні рахунки, для складення якого використовуються або якого стосуються зазначені документи.

Вимоги цього пункту щодо зберігання інформації та документів застосовуються до всіх фінансових рахунків незалежно від того, чи були вони встановлені як підзвітні рахунки. Строк зберігання для інформації та документів, складених чи отриманих під час перевірки фінансових рахунків, які не були визначені як підзвітні рахунки у певному звітному періоді, розраховується починаючи з дня, наступного за граничним терміном подання звіту про підзвітні рахунки, за цей самий звітний період.

39³.6. Запобігання діям та практиці, спрямованим на ухилення від виконання зобов'язань за Загальним стандартом звітності CRS та від виявлення підзвітних рахунків для цілей Багатосторонньої угоди CRS

39³.6.1. Якщо фінансовий агент, власник рахунка або інша особа вчиняють правочин або здійснюють дію чи операцію та з умов правочину або фактичної поведінки сторін операції або дії впливає, що головною метою або однією з основних цілей такого правочину, дії чи операції є:

уникнення встановлення підзвітності фінансового рахунка або

уникнення виконання фінансовим агентом його зобов'язань щодо встановлення підзвітних рахунків, складання та подання звіту про підзвітні рахунки відповідно до вимог цієї статті,

то для цілей перевірки фінансових рахунків та ідентифікації підзвітних рахунків вважається, що відповідний правочин, дія або операція не були укладені (здійснені) або не мали місця.

39³.6.2. Контролюючий орган невідкладно повідомляє фінансового агента про правочин, дію або операцію, які могли призвести до невстановлення підзвітного рахунка, який веде фінансовий агент.

На підставі повідомлення від контролюючого органу фінансовий агент зобов'язаний застосувати заходи належної комплексної перевірки до фінансового рахунка для встановлення підзвітності та надати контролюючому органу інформацію про відповідний фінансовий рахунок у повному обсязі протягом 30 календарних днів після отримання повідомлення від контролюючого органу. Контролюючий орган у повідомленні має право встановити для фінансового агента інший (продовжений) строк для надання інформації про фінансовий рахунок. До фінансового агента, який своєчасно надав повну інформацію щодо підзвітного рахунка контролюючому органу, не застосовуються штрафні (фінансові) санкції, передбачені цим Кодексом, за неповноту або недостовірність даних у раніше поданому звіті про підзвітні рахунки щодо цього ж фінансового рахунка.

39³.6.3. Фінансовий агент, який сам є стороною правочину або учасником операції, спрямованої на уникнення виконання ним зобов'язань щодо встановлення підзвітних рахунків або складання та подання звітності про підзвітні рахунки, вважається таким, який не виконує зобов'язань, передбачених пунктами 39³.2 – 39³.5 цієї статті, та несе відповідальність, визначену Кодексом, за вчинення правопорушення щодо кожного фінансового рахунка, інформацію про який не було надано у звіті про підзвітні рахунки.

39³.6.4. Контролюючий орган зобов'язаний надати інформацію про порушення фінансовим агентом вимог цієї статті, що також може свідчити про ризик невиконання таким фінансовим агентом вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним

шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, Національному банку України та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо фінансових агентів, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких ними здійснюється.

39³.7. Контроль за поданням звітів про підзвітні рахунки

39³.7.1. Звіт про підзвітні рахунки підлягає камеральній перевірці. Термін проведення камеральної перевірки не може перевищувати 30 календарних днів, наступних за днем подання звіту про підзвітні рахунки.

Контролюючий орган невідкладно, але не пізніше 10 календарних днів після завершення камеральної перевірки, повідомляє фінансового агента про виявлені помилки у поданому звіті про підзвітні рахунки. Фінансовий агент зобов'язаний подати виправлений звіт про підзвітні рахунки не пізніше 10 календарних днів після отримання повідомлення від контролюючого органу.

39³.7.2. Якщо контролюючий орган отримує повідомлення про помилки у поданому звіті про підзвітні рахунки від уповноваженого органу Сполучених Штатів Америки відповідно до Угоди FATCA або компетентного органу іншої юрисдикції на підставі Багатосторонньої угоди CRS, контролюючий орган невідкладно повідомляє фінансового агента про необхідність виправлення помилок або уточнення інформації у поданому звіті. Фінансовий агент зобов'язаний подати виправлений звіт про підзвітні рахунки або надати пояснення не пізніше 10 календарних днів після отримання повідомлення від контролюючого органу.

39³.7.3. Фінансовий агент має право подати виправлений звіт про підзвітні рахунки за власною ініціативою не пізніше 1 серпня року, наступного за звітним.

39³.7.4. У разі своєчасного виправлення фінансовим агентом помилок у звіті про підзвітні рахунки у строки, визначені пунктом 39³.7 цієї статті, передбачені цим Кодексом штрафи за неподання або несвоєчасне подання звіту про підзвітні рахунки та за подання звіту з помилками не застосовуються (крім штрафів за правопорушення, вчинені умисно або внаслідок невиконання або порушення правил належної комплексної перевірки).

39³.7.5. Якщо за результатами камеральної перевірки контролюючий орган виявляє:

неподання звіту про підзвітні рахунки фінансовим агентом у встановлений строк або

несвоєчасне подання звіту, або

неподання або несвоєчасне подання виправленого звіту після отримання фінансовим агентом повідомлення контролюючого органу, надісланого за правилами цього підпункту,

то контролюючий орган складає акт, що містить опис обставин вчиненого правопорушення, встановлених під час камеральної перевірки, та розрахунок штрафних фінансових санкцій. Якщо за результатами камеральної перевірки порушення відсутні, складається довідка. Результати камеральної перевірки оформлюються у порядку, визначеному статтею 86 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

39³.7.6. Якщо під час застосування заходів належної комплексної перевірки у фінансового агента наявні фінансові рахунки, які відповідають умовам, визначеним у пунктах В.5, С.5(с) та С.7 розділу III Загального стандарту звітності CRS, відповідні рахунки вважаються незадокументованими рахунками.

Якщо у поданому фінансовим агентом звіті про підзвітні рахунки наявна інформація про незадокументовані рахунки, контролюючий орган надсилає фінансовому агенту запит для встановлення причин наявності незадокументованих рахунків. Фінансовий агент зобов'язаний надати відповідь на запит щодо незадокументованих рахунків не пізніше 10 календарних днів після отримання запиту від контролюючого органу.

У разі неотримання контролюючим органом відповіді на запит від фінансового агента або за результатами аналізу отриманої відповіді фінансового агента контролюючий орган має право призначити позапланову документальну перевірку фінансового агента з питань дотриманням ним вимог щодо здійснення належної комплексної перевірки фінансових рахунків відповідно до Загального стандарту звітності CRS.

39³.7.7. Перевірка з питань дотримання фінансовими агентами вимог цієї статті проводиться відповідно до положень глави 8 розділу II цього Кодексу з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

39³.7.8. Контролюючий орган надсилає повідомлення та запити фінансовим агентам, передбачені цим пунктом, а фінансові агенти надають на них відповіді в електронній формі через електронний кабінет.

39³.8. Особливості здійснення контролю за виконанням фінансовими агентами вимог Загального стандарту звітності CRS

39³.8.1. Контроль за виконанням фінансовими агентами та власниками рахунків вимог цієї статті стосовно Загального стандарту звітності CRS здійснюється шляхом моніторингу діяльності фінансових агентів та шляхом проведення перевірок.

39³.8.2. Моніторинг діяльності фінансових агентів здійснюється шляхом аналізу звітів про підзвітні рахунки, податкової звітності фінансових агентів, інформації, отриманої від компетентних органів інших держав, Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, будь-яких інших інформаційних джерел, шляхом отримання податкової інформації

відповідно до статті 73 цього Кодексу. За результатами аналізу інформації контролюючий орган може проводити опитування фінансових агентів.

39³.8.2.1. Опитування проводиться шляхом надсилання контролюючим органом запитів про опитування фінансовому агенту або групі фінансових агентів, в діяльності яких виявлено ризики невиконання або порушення вимог цієї статті та іншого законодавства, ухваленого для впровадження вимог Загального стандарту звітності CRS. Фінансовий агент зобов'язаний надати інформацію на запит про опитування протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту. Контролюючий орган має право встановити інший (продовжений) строк для надання відповіді, про що зазначається у запиті про опитування.

Опитування одного фінансового агента не може проводитись частіше ніж один раз в календарний рік.

39³.8.2.2. Якщо за результатами опитування фінансового агента контролюючий орган виявляє можливі порушення фінансовим агентом вимог цієї статті та іншого законодавства, ухваленого для впровадження Загального стандарту звітності CRS, контролюючий орган призначає позапланову документальну перевірку фінансового агента з питань дотримання ним вимог Загального стандарту звітності CRS.

39³.8.2.3 Порядок проведення моніторингу діяльності фінансових агентів (включаючи опитування) встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39³.8.3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, має право визначати особливості проведення перевірок фінансових агентів з питань дотримання ними вимог цієї статті та застосування штрафних (фінансових) санкцій, встановлених статтею 118¹ цього Кодексу, до фінансових агентів та власників рахунків.

39³.8.4. Положення підпунктів 39³.8.2.1 – 39³.8.2.3 підпункту 39³.8.2 пункту 39³.8 цієї статті не застосовуються під час здійснення контролюючими органами контролю за дотриманням фінансовими агентами вимог Угоди FATCA.

39³.9. Особливості здійснення контролю за нерезидентами – власниками рахунків

39³.9.1. Якщо під час перевірки фінансового агента або на підставі повідомлення від компетентного органу іншої юрисдикції, отриманого відповідно до Багатосторонньої угоди CRS, контролюючий орган виявляє факти, що свідчать про порушення або про можливе порушення вимог цієї статті власником рахунка або його контролюючою особою, контролюючий орган на підставі акта (довідки) перевірки фінансового агента або повідомлення від компетентного органу:

якщо власник рахунка перебуває на обліку в контролюючому органі, призначає стосовно нього позапланову документальну перевірку в загальному порядку, визначеному цим Кодексом;

якщо власник рахунка є нерезидентом, який не перебуває на обліку в контролюючому органі, вживає заходів, передбачених підпунктом 39³.9.2 пункту 39³.9 цієї статті.

39³.9.2. Якщо власник рахунка є нерезидентом, який не перебуває на обліку в контролюючому органі, контролюючий орган надсилає податкове повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS у порядку, визначеному центральним органом державної влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. При цьому копія наказу про проведення документальної позапланової перевірки власнику рахунка не надсилається та не складається акт перевірки.

39³.9.3. Податкове повідомлення особі-нерезиденту, зазначене у цій статті, має містити:

підставу для його складання та/або нарахування грошового зобов'язання;

суму грошового зобов'язання, яку має сплатити особа-нерезидент;

граничні строки та порядок сплати такого грошового зобов'язання;

реквізити валютного рахунка, відкритого центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в уповноваженому банку, на який сплачується грошове зобов'язання;

граничні строки та порядок оскарження такого податкового повідомлення.

Форма податкового повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS встановлюється державною та англійською мовами та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39³.9.4. Сума грошового зобов'язання, зазначена у податковому повідомленні особі-нерезиденту за порушення вимог CRS, підлягає сплаті протягом 90 календарних днів, що настають за днем отримання такого податкового повідомлення, або оскарженню у порядку, передбаченому пунктом 56.25 статті 56 цього Кодексу.

39³.9.5. Правила проведення та оформлення результатів перевірок, передбачені розділом II цього Кодексу, застосовуються під час здійснення перевірок власників рахунків у частині, що не суперечить вимогам цієї статті.

39³.10. Звіт про підзвітні рахунки не є податковою декларацією фінансового агента або її частиною та не прирівнюється до податкової звітності фінансового агента чи власника рахунка. Норми цієї статті є спеціальними щодо інших норм цього Кодексу в частині визначення правил підготовки, подання та

перевірки звітів про підзвітні рахунки. Штрафні (фінансові) санкції, передбачені цим Кодексом за порушення вимог зберігання первинних документів, ведення та подання податкової звітності, не застосовуються за порушення вимог цієї статті.»;

б) у статті 44:

пункт 44.1 доповнити абзацом такого змісту:

«Вимоги цієї статті щодо обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, застосовуються до нерезидентів, які ведуть діяльність через постійне представництво нерезидента на території України (незалежно від наявності у нерезидента зареєстрованого (акредитованого, легалізованого) відокремленого підрозділу), та до іноземних юридичних осіб, визначених у підпункті 133.1.5 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу.»;

пункт 44.2 доповнити двома абзацами такого змісту:

«Нерезиденти, які провадять в Україні діяльність через постійне представництво, визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток підприємств на підставі даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування, що стосуються діяльності (операцій), що здійснюються цими нерезидентами через постійні представництва.

Іноземні компанії, визначені у підпункті 133.1.5 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток підприємств за міжнародними стандартами фінансової звітності з урахуванням положень цього Кодексу. Такі платники податку під час застосування положень цього Кодексу, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності.»;

у пункті 44.3:

в абзаці першому цифри «1095» замінити цифрами «1825»;

в абзаці другому цифри «1095» замінити цифрами «1825»;

7) після статті 44 доповнити статтею 44¹ такого змісту:

«44¹. Документи про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників нерезидентів, які ведуть господарську діяльність або отримують доходи в Україні

44¹.1. Вимоги цієї статті застосовуються до таких осіб:

а) нерезидентів (включаючи партнерства), які ведуть в Україні діяльність через постійне представництво (незалежно від наявності зареєстрованого відокремленого підрозділу);

б) іноземних юридичних осіб, визначених у підпункті 133.1.5 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу.

Вимоги цієї статті не застосовуються до нерезидентів, які відповідають умовам пункту 44^{1.4} цієї статті, та до трастів, на які поширюються вимоги статті 44² Кодексу.

44^{1.2}. Особи, визначені у пункті 44^{1.1} цієї статті, зобов'язані встановлювати структуру власності та свого кінцевого бенефіціарного власника на території України, регулярно оновлювати і зберігати інформацію про нього та надавати її контролюючому органу у випадках та в обсязі, передбачених цією статтею.

Терміни «кінцевий бенефіціарний власник» та «структура власності» вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників осіб, визначених у пункті 44^{1.1} цієї статті, подається до контролюючого органу в електронному вигляді у строки, встановлені цим Кодексом для подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств. Особи, які застосовують квартальний звітний (податковий) період, подають повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників щокварталу, а особи, для яких встановлено річний звітний (податковий) період, – щороку.

Вимоги до форми та змісту структури власності для нерезидентів визначаються відповідно до Положення про форму та зміст структури власності, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Порядок надання повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників особами, визначеними цією статтею, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Особи зобов'язані підтримувати інформацію про кінцевих бенефіціарних власників та структуру власності в актуальному стані, оновлювати її та повідомляти контролюючий орган про зміни протягом 30 робочих днів з дня їх виникнення. Якщо зміни у структурі власності та інформації про кінцевого бенефіціарного власника особи відсутні, відповідні особи зобов'язані повідомляти контролюючий орган про відсутність таких змін у повідомленні одночасно з поданням кожної податкової декларації з податку на прибуток.

Повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників не є частиною податкової декларації з податку на прибуток підприємств.

Обов'язки, передбачені цим підпунктом, не застосовуються до осіб, які відповідають вимогам пункту 44¹.3 цієї статті.

44¹.3. Правила цього пункту застосовуються до осіб, визначених у пункті 44¹.1 цієї статті, які мають щонайменше один рахунок у банку, що здійснює діяльність згідно із законодавством України.

44¹.3.1. Особа, яка відповідає умовам цього пункту, має право прийняти рішення про незастосування вимог пункту 44¹.2 цієї статті щодо подання інформації про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників до контролюючого органу та делегувати обов'язок щодо надання відповідної інформації банку (або банкам), у яких ця особа має рахунок (рахунки). Про прийняте рішення відповідна особа зазначає у повідомленні про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників, що подається за перший звітний (податковий) період.

Правила пункту 44¹.3 цієї статті застосовуються, починаючи зі звітного періоду, за який було повідомлено про відповідне рішення.

44¹.3.2. Особа, яка відповідає вимогам цього пункту, письмово у довільній формі повідомляє кожен банк (далі – уповноважений банк) про відповідне рішення.

44¹.3.3. Уповноважений банк, якому делеговано повноваження щодо надання інформації, передбаченої у пункті 44¹.2 цієї статті, зобов'язаний надавати таку інформацію на запит контролюючого органу протягом 5 робочих днів після отримання запиту.

44¹.3.4. Особа, яка відповідає вимогам цього пункту, має право змінити уповноважений банк або рішення про застосування цього пункту та самостійно надавати контролюючому органу інформацію, передбачену у пункті 44¹.2 цієї статті, повідомивши про це у повідомленні про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників.

44¹.4. Не зобов'язані розкривати інформацію про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників нерезиденти, які відповідають щонайменше одній із таких умов:

а) власником істотної участі у розмірі понад 75 відсотків у такій особі є міжнародні фінансові організації, які відповідно до міжнародних договорів України наділені привілеями та імунітетами;

б) нерезидент є публічною компанією, акції (корпоративні права) якої перебувають в обігу на організованому фондовому ринку (фондовій біржі), в тому числі іноземному, що включений до Переліку, який встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, або є особою,

включеною до консолідованої фінансової звітності такої публічної іноземної компанії.»;

8) після статті 44¹ доповнити статтею 44² такого змісту:

«44². Фінансова звітність та документи трастів, управління якими здійснюють резиденти України

44².1. Фізичні та юридичні особи – резиденти України, які на договірній основі здійснюють управління діяльністю, активами або майном траста (є довірчими власниками) або виконують обов'язки адміністратора такого траста, зобов'язані:

1) повідомляти контролюючий орган про укладення та припинення договору щодо управління або адміністрування траста;

2) зберігати на території України та надавати на запит контролюючого органу відомості про засновників, довірчого власника, захисників (у разі наявності), вигодоодержувачів (вигодонабувачів) або групу вигодоодержувачів (вигодонабувачів), а також про будь-яких інших фізичних осіб, які є кінцевими бенефіціарними власниками траста (у тому числі через ланцюг контролю/володіння);

3) зберігати на території України та надавати на запит контролюючого органу окрему фінансову звітність щодо траста, а також документи, зазначені у пункті 44.1 статті 44 цього Кодексу, які підтверджують дані такої звітності.

44².2. Повідомлення про укладення договору щодо управління або адміністрування траста надсилається до контролюючого органу протягом 30 днів з дня його укладення або припинення. Форма і порядок надсилання такого повідомлення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

44².3. Терміни «траст», «кінцевий бенефіціарний власник», «вигодоодержувач (вигодонабувач) траста» вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Вимоги до форми та змісту відомостей, передбачених підпунктом 2 пункту 44².1 цієї статті, визначаються відповідно до Положення про форму та зміст структури власності, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Управителі та адміністратори трастів зобов'язані підтримувати відомості про кінцевих бенефіціарних власників та структуру власності трастів в актуальному стані, оновлювати її та забезпечити надання контролюючому

органу за його запитом відомостей, передбачених цією статтею, протягом 10 календарних днів з дати отримання відповідного запиту.

44².4. Фінансова звітність трасту має бути складена відповідно до вимог, встановлених законодавством, що регулює діяльність траста (особистим законом). Якщо особистий закон не вимагає скласти фінансову звітність для траста, особи, зазначені у пункті 44².1 цієї статті, зобов'язані забезпечити складання окремої фінансової звітності за міжнародними стандартами.

Управитель або адміністратор траста зобов'язаний забезпечити надання контролюючому органу за його запитом копій документів, передбачених цією статтею, протягом 30 календарних днів з дати отримання цією особою відповідного запиту. Документи надаються в засвідчених копіях та з перекладом українською мовою. У разі подання документів англійською мовою переклад українською мовою не вимагається.

Документи зберігаються протягом термінів, визначених пунктом 44.3 статті 44 цього Кодексу.

44².5. Вимоги цієї статті застосовуються до осіб, які є управителями або адміністраторами трастів, незалежно від того, чи застосовуються до кінцевих бенефіціарних власників відповідних трастів вимоги статті 39² цього Кодексу.»;

9) статтю 56 доповнити новим пунктом 56.25 такого змісту:

«56.25. Особа-нерезидент, яка є власником рахунка відповідно до положень статті 39³ Кодексу, може подати до контролюючого органу скаргу протягом 90 календарних днів, що настають за днем отримання особою-нерезидентом податкового повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS, складеного відповідно до пункту 39³.9 статті 39³ цього Кодексу.

56.25.1. Скарга на податкове повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS розглядається протягом 90 календарних днів, що настають за днем отримання такої скарги контролюючим органом. Термін розгляду скарги не може бути продовжено.

Якщо протягом 90 календарних днів вмотивоване рішення за скаргою не надсилається особі-нерезиденту, така скарга вважається повністю задоволеною на користь особи-нерезидента з дня, наступного за останнім днем зазначеного строку.

Порядок розгляду скарги особи-нерезидента на податкове повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

56.25.2. Форма рішення за скаргою на податкове повідомлення особі-нерезиденту за порушення вимог CRS встановлюється державною та

англійською мовами та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.»;

10) пункт 62.1 статті 62 доповнити новим підпунктом 62.1.5 такого змісту:

«62.1.5. обліку та моніторингу діяльності фінансових агентів відповідно до статті 39³ цього Кодексу.»;

11) пункт 69.8 статті 69 виключити.

12) у статті 72:

в абзаці першому підпункту 72.1.2 пункту 72.1 слова «органів місцевого самоврядування та Національного банку України» замінити словами «органів місцевого самоврядування, Національного банку України та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

підпункт 72.1.2 пункту 72.1 доповнити новим підпунктом 72.1.2.7 такого змісту:

«72.1.2.7. переліки фінансових установ, професійних учасників фондового ринку (ринку цінних паперів), інститутів спільного інвестування та осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі види фінансових послуг.»;

підпункт 72.1.3 пункту 72.1 викласти у такій редакції:

«72.1.3. від надавачів платіжних послуг з обслуговування рахунків, інших фінансових установ – інформація про залишок та рух коштів на рахунках платника податків, від осіб, які є фінансовими агентами, – звіти про підзвітні рахунки та інші документи та інформація, надані відповідно до вимог статті 39³ цього Кодексу;»;

13) у статті 73:

пункт 73.2 після цифр «72.1.2.6» доповнити цифрами «, 72.1.2.7»;

пункт 73.3 викласти у такій редакції:

«73.3. Контролюючі органи мають право звернутися до платників податків та інших суб'єктів інформаційних відносин із письмовим запитом про подання інформації (вичерпний перелік та підстави надання якої встановлено законом), необхідної для виконання покладених на контролюючі органи функцій, завдань, та її документального підтвердження.

Такий запит підписується керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючого органу і має містити:

1) підстави для надсилання запиту відповідно до цього пункту із зазначенням інформації, яка це підтверджує;

2) перелік інформації, яка запитується, та перелік документів, які пропонується надати;

3) печатку контролюючого органу.»;

пункт 73.3 доповнити підпунктом 73.3.1 такого змісту:

«73.3.1. Письмовий запит про подання інформації надсилається платнику податків або іншим суб'єктам інформаційних відносин за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) за результатами аналізу податкової інформації, отриманої в установленому законом порядку, виявлено факти, які можуть свідчити про порушення платником податків податкового, валютного законодавства, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, із обов'язковим зазначенням таких фактів у запиті;

2) для визначення відповідності умов контрольованої операції принципу «втягнутої руки» під час здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до статті 39 цього Кодексу та/або для визначення рівня звичайних цін у випадках, визначених цим Кодексом;

3) виявлено недостовірність даних, що містяться у податкових деклараціях, поданих платником податків;

4) стосовно платника податків подано скаргу про ненадання таким платником податків:

податкової накладної покупцю або про допущення продавцем товарів/послуг помилок під час зазначення обов'язкових реквізитів податкової накладної, передбачених пунктом 201.1 статті 201 цього Кодексу, та/або порушення продавцем/покупцем граничних термінів реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних податкової накладної та/або розрахунку коригування;

акцизної накладної покупцю або про порушення порядку заповнення та/або порядку реєстрації акцизної накладної;

5) у разі проведення зустрічної звірки;

6) виявлено помилки або недостовірність даних, що містяться у звіті про підзвітні рахунки, поданому фінансовим агентом, або відповідно до Загального стандарту звітності CRS фінансовим агентом подано звіт про підзвітні рахунки з відомостями про незадокументовані рахунки, або виявлено подання недостовірних відомостей власником рахунка фінансовому агенту;

7) отримано повідомлення від компетентного органу іноземної юрисдикції, з якою Україною укладено міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, або укладених на їх підставі міжвідомчих договорів, про виявлення таким органом помилок, неповних або недостовірних даних,

наданих фінансовим агентом щодо підзвітного рахунка особи, яка є резидентом відповідної іноземної юрисдикції, або про інше порушення чи невиконання фінансовим агентом зобов'язань, передбачених Угодою FATCA або Загальним стандартом звітності CRS, у тому числі про участь фінансового агента або його клієнта у правочинах або операціях, передбачених пунктом 39³.6 статті 39³ Кодексу;

8) отримано запит про надання інформації від компетентного органу іноземної держави на підставі міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, та інформації, яка запитується, немає у розпорядженні контролюючого органу;

9) в інших випадках, визначених цим Кодексом.»;

пункт 73.3 доповнити підпунктом 73.3.2 такого змісту:

«73.3.2. Запит вважається належним чином врученим, якщо його надіслано у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.»;

пункт 73.3 доповнити підпунктами 73.3.3 – 73.3.6 такого змісту:

«73.3.3. Платники податків та інші суб'єкти інформаційних відносин зобов'язані подавати інформацію, визначену в запиті контролюючого органу, та її документальне підтвердження (крім проведення зустрічної звірки) протягом 15 робочих днів з дня, наступного за днем отримання запиту (якщо інше не передбачено цим Кодексом), у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.

У разі проведення зустрічної звірки платники податків та інші суб'єкти інформаційних відносин зобов'язані подавати інформацію, визначену в запиті контролюючого органу, протягом 10 робочих днів з дня, наступного за днем отримання запиту, та документальне підтвердження цієї інформації на вимогу контролюючого органу у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.

73.3.4. У разі якщо запит складено з порушенням вимог, визначених абзацами першим – п'ятим пункту 73.3 статті 73 Кодексу, платник податків звільняється від обов'язку надавати відповідь на такий запит.

У разі отримання платником податків запиту про надання інформації та її документального підтвердження, які вже надавалися цим платником податків за попередніми запитами цього контролюючого органу, такий платник податків має право надати контролюючому органу інформацію про дату та номер листа, якими зазначена інформація та її документальне підтвердження надавалися такому контролюючому органу. У такому разі платник податків звільняється від обов'язку надання інформації та її документального підтвердження в цій частині.

Інформація на запит контролюючого органу надається Національним банком України, надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунка безоплатно у порядку та обсягах, встановлених законами, які визначають порядок розкриття інформації з обмеженим доступом.

Порядок отримання інформації контролюючими органами за їх письмовим запитом визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

73.3.5. Інформація на запит контролюючого органу надається надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунка, особами, які є фінансовими агентами, та іншими суб'єктами, які відповідно до чинного законодавства України зобов'язані зберігати інформацію, що запитується, безоплатно та в обсягах, необхідних для виконання контролюючими органами міжнародних зобов'язань, визначених Конвенцією про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах, міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування та іншим міжнародним договором про обмін інформацією для податкових цілей, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, або укладеними на їх підставі міжвідомчими договорами.

Розкриття такої інформації надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунка, іншими фінансовими установами та особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, здійснюється відповідно до порядку, встановленого Національним банком України, а щодо інших фінансових агентів – відповідно до порядку, встановленого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у межах повноважень, визначених законодавством у сфері регулювання діяльності з надання фінансових послуг.

73.3.6. Якщо на підставі міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією, компетентний орган іншої держави звертається до контролюючого органу із запитом (далі – іноземний запит), що містить прохання про повідомлення платника податків про факт звернення іноземного компетентного органу, контролюючий орган у запиті, який надсилається платнику податків чи іншій особі, зазначає, що запит надсилається на підставі підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 цієї статті без розкриття змісту іноземного запиту.

Контролюючий орган має право надіслати запит суб'єкту первинного фінансового моніторингу на підставі підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 цієї статті за умови дотримання усіх наступних вимог:

- 1) інформація, що запитується в іноземному запиті, відсутня у розпорядженні контролюючих органів;
- 2) особа, якій надсилається запит контролюючого органу, зобов'язана зберігати інформацію, яка є предметом запиту, або має доступ до неї, відповідно до положень чинного законодавства.

Якщо запит надсилається особі на підставі підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 цієї статті (у зв'язку зі збором інформації для компетентного органу

іншої держави), положення цієї статті не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють банку або іншому надавачу платіжних послуг з обслуговування рахунка відмовляти у наданні інформації на запит контролюючого органу виключно на підставі того, що інформація є інформацією з обмеженим доступом (у тому числі становить банківську таємницю), або як такі, що дозволяють особі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація становить адвокатську, нотаріальну чи іншу професійну таємницю.»;

пункт 73.4 викласти у такій редакції:

«73.4. Інформація про залишок та рух коштів на рахунках платника податків надається в обсягах більших, ніж передбачені пунктом 73.3 цієї статті, надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунка контролюючим органам за рішенням суду. Для отримання такої інформації контролюючий орган звертається до суду.

Правила, встановлені цим пунктом, не застосовуються до:

а) запитів про надання фінансовими агентами інформації про фінансові рахунки в обсягах, визначених Угодою FATCA, Багатосторонньою угодою CRS та Загальним стандартом звітності CRS;

б) запитів, які надсилаються контролюючим органом на підставі підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 цієї статті для цілей збору інформації для компетентного органу іншої держави відповідно до Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах, міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування або іншого міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей.»;

14) у статті 75:

другий абзац підпункту 75.1.1 пункту 75.1 викласти у такій редакції:

«Предметом камеральної перевірки також можуть бути:

своєчасність подання податкових декларацій (розрахунків) та/або

своєчасність реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних, акцизних накладних та/або розрахунків коригування до акцизних накладних у Єдиному реєстрі акцизних накладних, виправлення помилок у податкових накладних та/або

своєчасність сплати узгодженої суми податкового (грошового) зобов'язання виключно на підставі даних, що зберігаються (опрацьовуються) у відповідних інформаційних базах,

повнота нарахування та своєчасність сплати податку на доходи фізичних осіб та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у разі невідповідності резидента Дія Сіті вимогам, визначеним пунктами 2, 3 частини першої та пунктом 10 частини другої статті 5 Закону України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні»,

своєчасність подання заяви про взяття на облік фінансових агентів відповідно до вимог статті 39³ цього Кодексу,

своєчасність та повнота подання звітів про підзвітні рахунки, своєчасність виправлення помилок у них відповідно до статті 39³ Кодексу, своєчасність та повнота надання фінансовим агентом інформації на запит контролюючого органу у разі наявності у поданому звіті про підзвітні рахунки інформації про незадокументовані рахунки відповідно до Загального стандарту звітності CRS,

своєчасність та повнота подання інформації на запит контролюючого органу про опитування фінансових агентів відповідно до вимог пункту 39^{3.8} статті 39³ Кодексу,

своєчасність подання повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників відповідно до вимог підпункту 44^{1.2} статті 44¹ Кодексу,

своєчасність та повнота подання особою, яка здійснює управління або адміністрування траста, повідомлення про укладення договору щодо управління або адміністрування траста, або про припинення такого договору, фінансової звітності, копій первинних документів та іншої інформації щодо траста на запит контролюючого органу у випадках, передбачених статтею 44² цього Кодексу,

своєчасність надання інформації на запит контролюючого органу на підставі підпункту 44^{1.3} статті 44¹, підпунктів 6 – 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 статті 73 Кодексу.»;

підпункт 75.1.2. пункту 75.1 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Під час здійснення планових перевірок платників податків, які є фінансовими агентами, предметом перевірки також є дотримання фінансовими агентами вимог статті 39³ цього Кодексу.».

У зв'язку з цим абзаци третій – сьомий вважати відповідно абзацами четвертим – восьмим;

15) статтю 76 доповнити новим підпунктом 76.4 такого змісту:

«76.4. Камеральні перевірки з питань, визначених статтею 39³ цього Кодексу, проводяться з урахуванням вимог статті 39³ Кодексу.»;

16) у статті 78:

пункт 78.1 доповнити підпунктами 78.1.23 – 78.1.27 такого змісту:

«78.1.23. Фінансовим агентом не подано заяву про взяття його на облік у випадках та у порядку, передбаченому пунктом 39^{3.3} статті 39³ Кодексу, або не надано відповідь чи надано неповну відповідь під час здійснення контролюючим органом опитування фінансового агента відповідно до пункту 39^{3.8} статті 39³ Кодексу, або виявлено порушення або можливе порушення фінансовим агентом вимог статті 39³ Кодексу;

78.1.24. Виявлено неподання фінансовим агентом звіту про підзвітні рахунки, неподання або несвоєчасне подання виправленого звіту про підзвітні рахунки з порушенням строків, визначених пунктом 39^{3.7} статті 39³ Кодексу, або

подання фінансовим агентом звіту про підзвітні рахунки з інформацією про незадокументовані рахунки відповідно до Загального стандарту звітності CRS, або ненадання фінансовим агентом відповіді на запит контролюючого органу щодо незадокументованих рахунків;

78.1.25. Виявлено неповноту або недостовірність даних, що містяться у звіті про підзвітні рахунки, поданому фінансовим агентом, у тому числі в результаті отриманого повідомлення від компетентного органу іноземної юрисдикції, з якою Україною укладено міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, про виявлення таким органом помилок, неповних або недостовірних даних, наданих фінансовим агентом щодо підзвітного рахунка особи, яка є резидентом відповідної іноземної юрисдикції, або про невиконання чи порушення фінансовим агентом зобов'язань, передбачених таким міжнародним договором, у тому числі про участь фінансового агента або його клієнта у правочинах або операціях, передбачених пунктом 39³.6 статті 39³ Кодексу;

78.1.26. Особою не надано в установлений строк пояснення, документи або іншу інформацію на письмовий запит контролюючого органу, надісланий на підставі пункту 44¹.3 статті 44¹, підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 статті 73 цього Кодексу;

78.1.27. Виявлено можливе порушення вимог статті 39³ Кодексу власником рахунка або його контролюючою особою.»;

статтю доповнити пунктом 78.10 такого змісту:

«78.10. Позапланова перевірка осіб, призначена на підставах, визначених підпунктами 78.1.23 – 78.1.25 пункту 78.1 цієї статті, може проводитись з усіх питань, що стосуються виконання вимог статті 39³ цього Кодексу, та не обмежується питаннями, які стали підставою для призначення перевірки.

Під час такої перевірки контролюючий орган має право запитувати в осіб, на яких поширюються вимоги статті 39³ цього Кодексу, усі документи та інформацію, передбачені пунктом 39³.5 статті 39³ цього Кодексу, включаючи, але не обмежуючись документами та інформацією, необхідними для перевірки:

повноти та достовірності інформації, поданої фінансовим агентом у звіті про підзвітні рахунки;

наявності та достатності підстав для невиключення певної інформації до звіту про підзвітні рахунки;

забезпечення фінансовим агентом виконання та фактичного виконання ним усіх обов'язків, покладених статтею 39³ Кодексу.»;

17) підпункт 102.2.2 пункту 102.2 статті 102 доповнити абзацом такого змісту:

«Контролюючий орган має право провести перевірку з питань дотримання вимог статті 39³ цього Кодексу фінансовими агентами та власниками рахунків та визначити суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) у випадках та розмірах, визначених цим Кодексом, не пізніше 1825 дня, що настає за останнім днем граничного строку подання звіту про підзвітні рахунки, а якщо відповідний звіт був наданий пізніше, – за днем його фактичного подання. Строк давності, визначений цим абзацом, не застосовується щодо перевірки фінансового агента, який не подав звіт про підзвітні рахунки за звітний період у визначеному цим Кодексом порядку.»;

18) пункт 104^{1.1} статті 104¹ після слів «визначеного статтями» доповнити цифрами «39³,»;

19) статтю 117 доповнити пунктом 117.6 такого змісту:

«117.6. Неподання фінансовим агентом заяви про взяття його на облік як підзвітної фінансової установи відповідно до вимог пункту 39^{3.3} статті 39³ Кодексу –

тягне за собою накладення штрафу у 30 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє фінансового агента від обов'язку реєстрації та виконання інших вимог статті 39³ цього Кодексу.»;

20) пункт 118.4 статті 118 виключити;

21) після статті 118 доповнити статтею 118¹ такого змісту:

«Стаття 118¹. Порухення вимог щодо виявлення підзвітних рахунків та подання звітності для автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки

118^{1.1}. Неподання фінансовим агентом звіту про підзвітні рахунки відповідно до вимог статті 39³ цього Кодексу –

тягне за собою накладення штрафу у 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє фінансового агента від обов'язку подання звіту про підзвітні рахунки.

118^{1.2}. Несвоєчасне подання фінансовим агентом звіту про підзвітні рахунки або несвоєчасне подання фінансовим агентом виправленого звіту про підзвітні рахунки на вимогу контролюючого органу з порушенням встановлених строків, визначених статтею 39³ цього Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі половини розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту про підзвітні операції, але не більше 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє фінансового агента від обов'язку подання звіту про підзвітні рахунки та виправлення помилок у раніше поданому звіті.

118^{1.3}. Подання фінансовим агентом звіту про підзвітні рахунки з неповними або з недостовірними відомостями, або з помилками –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі половини розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

У разі вчинення порушення в одному звіті щодо двох і більше фінансових рахунків розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожен фінансовий рахунок, щодо якого було подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію.

Передбачений цим пунктом штраф не застосовується у разі, якщо недостовірні відомості або помилки у звіті про підзвітні рахунки виникли з незалежних від фінансового агента причин та/або у зв'язку з поданням власником фінансового рахунка недостовірної інформації, за умови, що фінансовий агент:

вжив усіх заходів належної комплексної перевірки для виявлення підзвітних рахунків та перевірки статусу податкового резидентства власників рахунків та контролюючих осіб таких власників рахунків;

своєчасно, у строк, встановлений статтею 39³ цього Кодексу, повідомив контролюючий орган про подання власником фінансового рахунка недостовірних даних.

Штраф, передбачений цим підпунктом, не застосовується, якщо фінансовий агент подав звіт про підзвітні рахунки з помилкою або помилками, якщо відповідні помилки не вплинули на виявлення підзвітного рахунка та на правильність ідентифікації держави або території, резидентом якої є власник рахунка та/або його контролюючі особи, а також на правильність ідентифікації осіб, для яких відповідний рахунок є підзвітним.

Штраф не застосовується, якщо після виявлення помилок фінансовий агент надасть виправлений звіт самостійно або у відповідь на отримане повідомлення від контролюючого органу у строки, визначені статтею 39³ Кодексу.

118^{1.4}. Дії, передбачені пунктом 118^{1.3} цієї статті, вчинені фінансовим агентом внаслідок невиконання, неналежного виконання або порушення правил належної комплексної перевірки, визначених підпунктом 39^{3.1.3} пункту 39^{3.1} статті 39³ цього Кодексу, а також умисне невключення до звіту про підзвітні рахунки інформації про підзвітний рахунок –

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 5 відсотків розміру залишку або вартості кожного фінансового рахунка, щодо якого було подано неповні, помилкові або недостовірні відомості або щодо якого не було подано інформації

у звіті про підзвітні рахунки, але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожен фінансовий рахунок, щодо якого було подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію, та за кожен фінансовий рахунок, який не було включено до звіту про підзвітні рахунки.

118^{1.5}. Порухення фінансовими агентами вимог щодо відмови від встановлення ділових відносин, відмови від надання фінансових послуг або розірвання ділових відносин з особою у випадках, передбачених статтею 39³ цього Кодексу, –

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 5 відсотків суми усіх операцій за рахунком за весь період, починаючи з дня виникнення порушення (крім операцій з перерахування коштів до бюджетів або державних цільових фондів), але не менше 1 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Штраф застосовується за кожне порушення щодо кожного фінансового рахунка окремо.

118^{1.6}. Порухення фінансовими агентами вимог щодо строків зберігання документів та інформації щодо фінансових рахунків в обсязі, визначеному статтею 39³ цього Кодексу, у тому числі у разі їх втрати або знищення, –

тягнуть за собою накладення штрафу в 1 розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Ті ж самі діяння, що призвели до невключення підзвітного рахунка до звіту про підзвітні рахунки або до втрати документів самостійної оцінки CRS особи, для якої рахунок є підзвітним, –

тягнуть за собою накладення штрафу у 50 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

118^{1.7}. Інше порушення фінансовим агентом правил належної комплексної перевірки, визначених підпунктом 39³.1.3 пункту 39³.1 статті 39³ цього Кодексу, не передбачене іншими пунктами цієї статті, –

тягне за собою накладення штрафу в 1 розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

118^{1.8}. Систематичне умисне (більше двох разів протягом безперервного періоду у 24 календарних місяці) або інше істотне порушення фінансовим агентом вимог статті 39³ Кодексу у частині, що стосується виконання Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS, –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 1 відсотка суми доходу (виручки) фінансового агента за даними його окремої фінансової звітності за календарний рік, що передує року, у якому застосовано штраф.

Штраф, передбачений цим пунктом, застосовується контролюючим органом виключно за результатами проведення документальної перевірки фінансового агента.

Для цілей застосування фінансової (штрафної) санкції, передбаченої за цим пунктом, про наявність істотного порушення вимог статті 39³ Кодексу фінансовим агентом може свідчити щонайменше одна з таких умов:

а) фінансовий агент не відповідає або не надає документи або іншу інформацію на запити контролюючого органу, що стосуються виконання фінансовим агентом вимог Загального стандарту звітності CRS, три або більше рази протягом безперервного періоду у 24 місяці;

б) фінансовий агент не може надати документи, що підтверджують здійснення ним заходів належної комплексної перевірки відповідно до правил розділів II – VII Загального стандарту звітності CRS, або надати документи самостійної оцінки CRS щодо щонайменше 25 відсотків загальної кількості фінансових рахунків цього фінансового агента;

в) до фінансового агента протягом двох календарних років поспіль було застосовано щонайменше три штрафи, передбачені щонайменше двома різними пунктами цієї статті, але фінансовий агент не усуває порушення, що стали підставою для застосування до нього цих штрафів, протягом трьох місяців після дати застосування останнього штрафу (або дати узгодження відповідного грошового зобов'язання, якщо рішення про застосування штрафу було оскаржене фінансовим агентом);

г) наявні інші ознаки для визначення порушення істотним відповідно до критеріїв, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Якщо фінансовий агент вчинив більше одного правопорушення, за які передбачено відповідальність відповідно до цієї статті, штрафна (фінансова) санкція, передбачена цим пунктом, поглинає інші штрафи, передбачені цією статтею за порушення вимог статті 39³ Кодексу у частині виконання вимог Загального стандарту звітності CRS, які могли б бути застосовані за кожне окреме правопорушення, яке стало причиною застосування цього пункту.

118^{1.9}. Умисне надання власником рахунка документів самостійної оцінки CRS стосовно себе та/або стосовно його контролюючих осіб у випадках, передбачених статтею 39³ цього Кодексу, з недостовірними відомостями, що призвело до невстановлення підзвітності рахунка для власника рахунка та/або для його контролюючих осіб, –

тягне за собою накладення штрафу у 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.»;

22) у статті 121:

статтю доповнити пунктами 121.2 – 121.5 такого змісту:

«121.2. Неподання або подання не в повному обсязі інформації про структуру власності або про кінцевого бенефіціарного власника самостійно або на запит контролюючого органу у випадках, передбачених статтею 44¹ цього Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу в 5 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє від обов'язку подання інформації, передбаченої статтею 44¹ цього Кодексу.

Штраф застосовується до платників податків, визначених у пункті 44¹.1 статті 44¹ Кодексу, які у встановленому порядку повідомили контролюючий орган про самостійне подання інформації до контролюючого органу. У випадку призначення платником податків уповноваженого банку, на якого покладається обов'язок надати інформацію на запит контролюючого органу відповідно до пункту 44¹.3 статті 44¹ цього Кодексу, штраф застосовується до уповноваженого банку.

121.3. Неповідомлення резидентом України про укладення договору щодо управління або адміністрування траста, або про припинення такого договору у строки, передбачені статтею 44² цього Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу в 5 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

121.4. Неподання або подання не в повному обсязі особою, яка здійснює управління або адміністрування траста, фінансової звітності, копій первинних документів та іншої інформації щодо траста на запит контролюючого органу у випадках, передбачених статтею 44² цього Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу в 10 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє відповідну особу від обов'язку подання інформації та документів, передбачених статтею 44² цього Кодексу.

121.5. Ненадання відповіді на запит, неподання або подання не в повному обсязі платником податків, фінансовим агентом або іншою особою документів

або іншої інформації на запит контролюючого органу, надісланий відповідно до підстав, передбачених підпунктами 6 – 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 статті 73 Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу в 5 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Неподання або подання не в повному обсязі платником податків документів або іншої інформації на запит контролюючого органу в інших випадках, передбачених статтею 73 Кодексу, –

тягне за собою накладення штрафу в одному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний такий факт.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє особу від обов'язку подання інформації.»;

23) у підрозділі 10 розділу XX «Перехідні положення»:

пункт 53¹ викласти у такій редакції:

«53¹. Багатосторонній автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки здійснюється на підставі Багатосторонньої угоди CRS після приєднання компетентного органу України до Багатосторонньої угоди CRS та у строки, визначені у розділі 3 Багатосторонньої угоди CRS.

53^{1.1}. Вимоги статті 39³ Кодексу у частині, що стосується застосування фінансовими агентами Загального стандарту звітності CRS для цілей виконання вимог Багатосторонньої угоди CRS, застосовуються, починаючи з 1 січня 2023 року. Для цілей Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS першим звітним періодом є період, що розпочинається з 1 січня 2023 року та завершується 31 грудня 2023 року.

Особи, які мають усі необхідні дозволи для ведення господарської діяльності та відповідають критеріям підзвітної фінансової установи відповідно до Загального стандарту звітності CRS станом на 31 грудня 2022 року, застосовують процедури належної комплексної перевірки для визначення підзвітних рахунків з 1 січня 2023 року.

Якщо 1 січня 2023 року припадає на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», дата набрання чинності статтею 39³ Кодексу у частині, що стосується застосування фінансовими агентами Загального стандарту звітності CRS для цілей виконання вимог Багатосторонньої угоди CRS, переноситься на більш пізню дату, яка не може передувати даті завершення

або скасування строку дії правового режиму воєнного стану. У разі продовження дії правового режиму воєнного стану на період після 1 січня 2023 року дати та строки, визначені у підпунктах 53^{1.2} та 53^{1.3} цього підрозділу, також переносяться на період після завершення або скасування строку дії правового режиму воєнного стану відповідно.

У 2024 році центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює граничний термін для подання звіту про підзвітні рахунки за перший звітний період, але не раніше 1 липня 2024 року.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, має право встановити інший перший звітний період для подання звітності про підзвітні рахунки відповідно до Загального стандарту звітності CRS, якщо Багатостороння угода CRS визначить інші звітні періоди та строки подання звітності за підзвітними рахунками, ніж визначені цим Кодексом.

53^{1.2}. Установити, що правила належної комплексної перевірки, визначені у розділах II – VII Загального стандарту звітності CRS, застосовуються на/щодо таких дат:

1) для цілей пункту C(6) розділу III та пункту C(9) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS щодо існуючих рахунків – 31 грудня 2022 року;

2) для цілей пункту D розділу III Загального стандарту звітності CRS перевірка існуючих рахунків фізичних осіб має бути завершена:

до 31 грудня 2023 року для рахунків з високою вартістю (як цей термін визначено у розділі VIII Загального стандарту звітності CRS);

до 31 грудня 2024 року для рахунків з низькою вартістю (як цей термін визначено у розділі VIII Загального стандарту звітності CRS);

3) для цілей пунктів A та B розділу V Загального стандарту звітності CRS у всіх випадках застосовується дата 31 грудня 2022 року;

4) для цілей пункту E(1) розділу V Загального стандарту звітності CRS перевірка існуючих рахунків організацій із сукупним залишком або вартістю, що перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня 2022 року, має бути завершена до 31 грудня 2024 року;

5) для цілей пункту E(2) розділу V Загального стандарту звітності CRS перевірка існуючих рахунків організацій із сукупним залишком або вартістю, що не перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня 2022 року, але перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня 2023 року або будь-якого наступного року, має бути завершена протягом календарного року, наступного за роком, протягом якого загальний баланс або вартість рахунка перевищить 250 000 доларів США;

6) для цілей пункту B(8)(b) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS у визначенні терміна «кваліфікований емітент кредитної картки» застосовується дата 1 січня 2023 року;

7) для цілей пункту B(9) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS у визначенні терміна «звільнений інструмент спільного інвестування» застосовуються у першому випадку дата 31 грудня 2022 року, а у другому випадку – дата 1 січня 2023 року;

8) для цілей пункту C(10) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS у визначенні терміна «новий рахунок» застосовується дата 1 січня 2023 року або пізніше;

9) для цілей пункту C(14) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS у визначенні терміна «рахунок з низькою вартістю» застосовується дата 31 грудня 2022 року;

10) для цілей пункту C(15) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS у визначенні терміна «рахунок з високою вартістю» застосовується дата 31 грудня 2022 року;

11) для цілей пункту C(17)(f)(ii) розділу VIII Загального стандарту звітності CRS застосовується дата 1 січня 2023 року.

53^{1.3}. Установити такі особливості застосування положень статті 39³ цього Кодексу у частині, що стосується застосування Загального стандарту звітності CRS, протягом перехідного періоду:

1) фінансові агенти, які станом на 31 грудня 2022 року відповідають критеріям підзвітних фінансових установ, зобов'язані стати на облік у контролюючому органі за правилами пункту 39^{3.3} статті 39³ Кодексу до 31 грудня 2023 року;

2) щодо порушень, вчинених фінансовими агентами та власниками рахунків до 31 грудня 2024 року включно, штрафні (фінансові) санкції, передбачені підпунктами 118^{1.2} – 118^{1.9} статті 118¹ цього Кодексу, не застосовуються, а щодо порушень, вчинених у період з 1 січня по 31 грудня 2025 року, – застосовуються у половинному розмірі відповідних розмірів штрафів.»;

після статті 69 доповнити статтею 70 такого змісту:

«70. Установити, що особи, до яких застосовуються вимоги статті 44¹ Кодексу, вперше подають повідомлення про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників або повідомляють контролюючий орган про призначення уповноваженого банку відповідно до вимог пункту 44^{1.3} статті 44¹ Кодексу у повідомленні за перший звітний (податковий) період, який розпочинається 1 січня року, наступного за роком, у якому завершується період дії правового режиму воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні»,

затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»»;

після статті 70 доповнити статтею 71 такого змісту:

«71. Установити, що особи, які є управителями або адміністраторами трастів та до яких застосовуються вимоги статті 44² Кодексу, вперше подають повідомлення про укладення та припинення договорів про управління або адміністрування траста за правилами пункту 44^{2.2} статті 44² Кодексу протягом 180 календарних днів після завершення періоду дії правового режиму воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»».

2. У Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст.171):

1) підпункт «е» пункту 7 частини другої статті 6 після слів «юридичними особами» доповнити словами «, трастами та іншими утвореннями без статусу юридичної особи»;

2) статтю 11 доповнити частиною 2¹ такого змісту:

«2¹. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу, які є фінансовими агентами, мають право використовувати результати належної перевірки клієнтів для виконання вимог статті 39³ Податкового кодексу України.

Суб'єкти первинного фінансового моніторингу, які є фінансовими агентами, в разі отримання повідомлення від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідно до статті 39³ Податкового кодексу України зобов'язані провести перевірку даних та інформації про клієнта та/або кінцевого бенефіціарного власника клієнта.».

3. У Законі України «Про ратифікацію Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, № 15, ст.193):

абзац другий пункту 2 викласти у такій редакції:

«центральный орган исполнительной власти, который реализует государственную налоговую политику (Державна податкова служба України або орган державної влади, який є її правонаступником) або уповноважена ним особа.».

4. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 5 – 6, ст. 30):

у статті 62:

пункт 4 частини першої доповнити підпунктами «г»), «г») та «д») такого змісту:

«г) на його запит відповідно до статті 44¹ Податкового кодексу України;

г) на його запит у випадках, встановлених підпунктами 6 – 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 статті 73 Податкового кодексу України;

д) у випадках та в обсязі, визначених статтею 39³ Податкового кодексу України;»;

частину шосту доповнити абзацом такого змісту:

«центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, – відкриття та закриття рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України, а також щодо виявлених фактів володіння фізичною (юридичною) особою-резидентом України часткою в іноземній юридичній особі відповідно до статті 39² Податкового кодексу України, а також у випадках, передбачених статтею 39³ Податкового кодексу України.».

5. У Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 27, ст.282):

статтю 22 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Протягом 10 робочих днів на обґрунтовану письмову вимогу податкового органу, що надсилається на підставі статті 44² або підпункту 8 підпункту 73.3.1 пункту 73.3 статті 73 Податкового кодексу України, адвокат надає інформацію та документи, що стосуються структури власності та кінцевих бенефіціарних власників клієнта, та інші документи, крім інформації, визначеної у наступному абзаці.

У випадку отримання адвокатом запиту від податкового органу на підставах, викладених вище, обсяг інформації, що становить адвокатську таємницю, обмежується питаннями, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, змістом порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складеними ним документами, інформацією, що зберігається на електронних носіях, та іншими документами і відомостями, одержаними адвокатом під час надання послуг клієнту.».

6. У Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 31, ст. 268):

у статті 136:

частину першу доповнити новим підпунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, на його запит у випадках та в обсязі, визначених статтею 39³ Податкового кодексу України, багатосторонньою угодою компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (MCAA CRS), укладеною відповідно до статті 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах. Порядок розкриття такої інформації встановлюється статтями 39³ та 73 Податкового кодексу України;»;

доповнити статтю новою частиною восьмою такого змісту:

«8. Інформація, що становить професійну таємницю, розкривається без отримання письмового запиту професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків відповідно до закону центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику:

а) про відкриття та закриття рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України;

б) у випадках та в обсязі, визначених статтею 39³ Податкового кодексу України, Угодою між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA), багатосторонньою угодою компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (MCAA CRS), укладеною відповідно до статті 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах, та іншими міжнародними договорами, що містять положення про обмін інформацією для податкових цілей, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, або укладеними на їх підставі міжвідомчими договорами.».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

доповнення Податкового кодексу України статтею 39³, що набирає чинності з 31 грудня 2022 року;

змін до статті 69 Податкового кодексу України щодо виключення підпункту 69.8, які набирають чинності з 31 грудня 2022 року;

зміни до статті 118 Податкового кодексу України щодо виключення пункту 118.4 та доповнення Податкового кодексу України новою статтею 118¹, змін до статті 121 Податкового кодексу України щодо її доповнення пунктами 121.2 –121.4, що набирають чинності з 1 січня 2024 року;

доповнення статті 117 Податкового кодексу України пунктом 117.6, що набирає чинності з 1 січня 2024 року;

змін до статей 6 та 11 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», що набирають чинності з 31 грудня 2022 року.

2. Установити, що у 2023 році фінансові агенти подають звіти про підзвітні рахунки, що підлягають поданню згідно з Угодою між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (ФАТСА) за 2022 рік, за правилами підпункту 69.8 статті 69 Податкового кодексу України у редакції, чинній станом на 31 грудня 2022 року. Правила статті 39³ Податкового кодексу України застосовуються до фінансових агентів у частині виконання ними вимог Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (ФАТСА), починаючи зі звітнього року, що завершується 31 грудня 2023 року.

3. Установити, що нові вимоги щодо 1825-денного мінімального строку зберігання документів, передбачені пунктом 44.3 статті 44 Кодексу, застосовуються до документів, які розроблено:

до дати набрання чинності цим Законом, строк зберігання яких не сплинув на дату набрання чинності цим Законом;

починаючи з дати набрання чинності цим Законом;

особою, стосовно якої на дату набрання чинності цим Законом розпочато, але не завершено процедуру припинення (ліквідації);

особою, стосовно якої прийнято рішення про ліквідацію після набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України у дванадцятимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**